

Zn. SPR-0856/10-22

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 19. července 2010 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: Vysoká škola ekonomická v Praze, se sídlem nám. W. Churchilla 1938/4, 130 67 Praha 3, IČ: 61384399, v souvislosti se zpracováním osobních údajů studentů Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze (dále jen „NF VŠE“), jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zveřejnil zápisy z jednání Disciplinární komise NF VŠE ze dne 23. února 2004, 9. září 2004, 3. února 2005, 11. října 2005, 18. prosince 2006, 30. ledna 2007, 15. února 2007, 11. června 2007, 13. listopadu 2007, 17. ledna 2008, 6. března 2008, 20. března 2008, 23. září 2008, 4. prosince 2008, 12. března 2009, 4. června 2009, 23. listopadu 2009 a 28. ledna 2010, a to prostřednictvím svých internetových stránek na adrese <http://nf.vse.cz/cze/nfvse/o-fakulte/disciplinari-komise>, které obsahovaly osobní údaje 89 studentů NF VŠE, a to v rozsahu jméno, příjmení, popis skutku a druh doporučeného disciplinárního trestu, aniž by disponoval jejich souhlasem k tomuto zveřejnění,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval nebo zpracovával osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, za což se jí v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 15.000 Kč
(slovy patnáct tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) a i) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním osobních údajů studentů bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo účastníku řízení, Vysoká škola ekonomická v Praze, doručeno dne 16. února 2010. Podkladem pro zahájení řízení podnět zasláný Úřadu pro ochranu osobních údajů a vlastní zjištění, které jsou součástí spisového materiálu tohoto řízení.

Dne 30. března 2010 bylo vydáno rozhodnutí zn. SPR-0856/10-13, kterým byla účastníkovi řízení za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 15.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Uvedené rozhodnutí účastník řízení napadl rozkladem ze dne 14. dubna 2010, který byl Úřadu pro ochranu osobních údajů doručen dne 15. dubna 2010, a na jehož základě bylo vydáno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-0856/10-19 ze dne 18. června 2010. Tímto rozhodnutím, jež nabylo právní moci dne 18. června 2010, bylo napadené prvoinstanční rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Současně odvolací orgán uložil prvostupňovému správnímu orgánu vyjasnění skutečnosti, zda se v dané věci jedná o správní delikt pokračující, nebo správní delikt trvajícím a konkretizovat tak předmět řízení. Důvodem je zohlednění běhu promlčecích lhůt, které běží u jednotlivých dílčích útoků pokračujícího deliktu samostatně.

Ze spisového materiálu vyplývá, že Vysoká škola ekonomická v Praze zveřejnila na svých internetových stránkách, na adrese <http://nf.vse.cz/cze/nfvse/ofakulte/disciplinari-komise>, zápisy z jednání Disciplinární komise NF VŠE ze dne 23. února 2004, 9. září 2004, 3. února 2005, 11. října 2005, 18. prosince 2006, 30. ledna 2007, 15. února 2007, 11. června 2007, 13. listopadu 2007, 17. ledna 2008, 6. března 2008, 20. března 2008, 23. září 2008, 4. prosince 2008, 12. března 2009, 4. června 2009, 23. listopadu 2009 a 28. ledna 2010, které obsahovaly osobní údaje 89 studentů NF VŠE, a to v rozsahu jméno, příjmení, popis skutku a druh doporučeného disciplinárního trestu, aniž by disponovala jejich souhlasem k tomuto zveřejnění.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 2. března 2010 k předmětu správního řízení uvedl, že se jednalo o postup jedné z šesti fakult Vysoké školy ekonomické v Praze. Fakulty nemají právní subjektivitu, ale mají právo rozhodovat nebo jednat jménem účastníka řízení ve věcech upravených v § 24 odst. 1 zákona č. 11/1998 Sb., o vysokých školách. Na příslušné fakultě se domnívali, že zveřejnění pouze jména a příjmení není osobním údajem, který by vedl ke zjištění identity subjektu údajů. Okamžitě po obdržení oznámení fakulta odstranila předmětné zápisy z internetových stránek.

Dne 23. března 2010 bylo správnímu orgánu doručeno další vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, že zápisy obsahují toliko informace, že proběhlo disciplinární řízení, jak bylo hlasováno a to, že byl podán určitý návrh, nikoliv jak bylo řízení ukončeno. Na internetových stránkách tedy nedošlo k zveřejnění rozhodnutí v dané věci a tím nemohlo dojít ani k difamování osob zde uvedených. Dále účastník řízení uvedl, že pokud není považováno za protiprávní ani zveřejňování skutečností o tom, že bylo vůči určité osobě zahájeno trestní řízení, případně byla vzata do vazby, nebo že tato trvá, v masových médiích, a je-li tedy takové zpracování v souladu se zákonem, musí tomu tak být podle argumentu a maior ad minus i jeho případě. Účastník řízení také uvedl, že skutečnost, že bylo zahájeno řízení, může být zveřejněna na úřední desce, protože tam se publikují písemnosti, které se nepodaří jinak doručit, a každý se tak může informovat, že k zahájení nějakého řízení došlo. Třebaže se na řízení o disciplinárních deliktech správní řád nevztahuje, jistě lze mít za to, že není důvod vylučovat tento způsob doručování zde, a to tím spíš, že tak plyne ze statutárních předpisů účastníka řízení. Dle názoru účastníka řízení, nedochází v jeho případě vůbec ke zpracování osobních údajů. Jako zásadní označil otázku, zda jméno a příjmení jsou v daném případě osobním údajem. Pokud jde o tzv. silná příjmení, nepochybně tomu tak není, protože se na VŠE na jednotlivých fakultách vyskytuje pravidelně více nositelů stejného jména a příjmení, což správní orgán nijak nezjišťoval. Tuto povahu by uvedené spojení jména a příjmení mělo pouze v ojedinělých případech. Avšak vzhledem k tomu, že údaje o bývalých studentech nejsou již ve veřejně přístupném seznamu uváděny, nelze vůbec zjistit, o koho v daném případě šlo, jak je tomu i v případě stěžovatelky. Možnost jednoznačně identifikovat osobu vylučuje i to, že v zápisech se neuvádí, o jakou kvalifikační práci se jednalo. Účastník řízení si je vědom, že správní řízení je ovládáno zásadou neveřejnosti, ale vzhledem k tomu, že podle § 68 zákona č. 111/1998 Sb. se na disciplinární řízení správní řád nevztahuje, tato zásada zde neplatí. Závěrem účastník řízení uvedl, že i kdyby správní orgán jeho argumenty odmítl, je třeba vzít v potaz i to, že disciplinární řízení má také profylaktický význam, a tudíž výchovný charakter, což je ostatně smysl každého veřejnoprávního postihu.

K předmětu řízení lze konstatovat, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení ve spojení s informací o studiu na NF VŠE a navrhovaným disciplinárním trestem, jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť vedou k jednoznačně určenému, resp. určitelnému subjektu údajů.

Dále lze k předmětu řízení uvést, že účastník řízení tím, že stanovil účel, prostředky a způsob zpracování osobních údajů, se stal správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a tedy odpovídá za dodržování povinností stanovených pro jejich zpracování zákonem č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení zpracovává osobní údaje svých studentů v souladu s povinností vyplývající mu ze zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů. Dle § 6 tohoto zákona rozhoduje mimo jiné také o vnitřní organizaci, organizaci studia a právech a povinnostech studentů. Skutečnost, že může fakulta vykonávat jménem veřejné vysoké školy zákonem nebo statutem svěřené činnosti, však ještě nezbavuje tuto vysokou školu odpovědnosti za případné porušení

souvisejících právních předpisů v souvislosti s výkonem těchto činností ze strany fakult.

Právo na ochranu soukromého a rodinného života je jedním ze základních lidských práv zakotveným v ustanovení čl. 10 odst. 2 zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod. Cílem ochrany tohoto práva je zamezit jakýmkoli škodlivým zásahům do soukromí osob, ať již ze strany soukromých subjektů nebo veřejné moci. V oblasti ochrany osobních údajů se toto ústavně zakotvené právo promítá mj. do § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví obecnou povinnost nezasahovat do soukromí osob zpracováním osobních údajů pro jiný než zákonem stanovený účel.

Správní orgán k předmětu správního řízení uvádí, že jelikož zákon č. 111/1998 Sb., ani žádný jiný právní předpis, neobsahuje podmínky zveřejňování osobních údajů studentů na internetových stránkách vysoké školy, je tedy nutno dojít k závěru, že se na daný postup bude vztahovat obecná úprava nakládání s osobními údaji, obsažena v zákoně č. 101/2000 Sb. Účastník řízení je jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. povinen podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. nakládat s osobními údaji pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Stanovený účel zpracování (vedení matriky studentů, resp. organizační zajištění studia) byl zveřejněním osobních údajů studentů překročen. Na jednání účastníka řízení není dále možné aplikovat žádnou z výjimek stanovených v § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. a účastník řízení nedisponoval ani souhlasem osob, jejichž osobní údaje byly zveřejněny.

Správní orgán považuje za vhodné k tvrzení účastníka řízení uvést, že skutečnost, že jsou v masových médiích zveřejňovány informace o tom, že bylo vůči určité osobě zahájeno trestní řízení, případně byla vzata do vazby, nebo že tato trvá, neznamená, že je takové jednání vždy v souladu s právem. Podle § 8a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), při poskytování informací o své činnosti veřejnosti orgány činné v trestním řízení dbají na to, aby neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen. V přípravném řízení nesmějí zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti osoby, proti které se vede trestní řízení, poškozeného, zúčastněné osoby a svědka; takové informace mohou v nezbytném rozsahu zveřejnit pouze pro účely pátrání po osobách nebo pro dosažení účelu trestního řízení. Orgány činné v trestním řízení informují o své činnosti veřejnost poskytováním informací podle odstavce 1 veřejným sdělovacím prostředkům; poskytnutí informací odeprou z důvodů ochrany zájmů uvedených v odstavcích 1 a 2. Vyhradí-li si v přípravném řízení státní zástupce právo poskytnout informace o určité trestní věci, může je policejní orgán poskytnout jen s jeho předchozím souhlasem. A dále podle § 8b odst. 1 tohoto zákona osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace o osobách uvedených v § 8a odst. 1 pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musí být tyto osoby poučeny.

Tvrzení účastníka řízení, že pokud je možné na základě jeho statutárního předpisu zveřejňovat pozvání k ústnímu jednání o disciplinárním přestupku, je možné zveřejnit i zápis z toho jednání, jelikož se mohl každý již seznámit s jeho obsahem, považuje správní orgán za účelové a za snahu účastníka řízení obejít smysl prokazatelného doručení. K tomuto nepochybně postačí zveřejnit informaci o možnosti převzetí písemnosti, tj. pozvání k ústnímu jednání, pouze s označením adresáta, a nikoliv zveřejnit celý obsah dokumentu. Samotný disciplinární řád však také stanoví omezení pro toto zveřejnění na dobu 5 dnů. V tomto případě je nepochybně neporovnatelný zásah do soukromí osob, který může způsobit zveřejnění po takto omezený časový úsek a zveřejnění předmětných zápisů, které byly na internetových stránkách účastníka řízení zveřejněny od roku 2004. Dle názoru správního orgánu také nelze srovnat obsah pozvání k ústnímu jednání a zápisy z jednání disciplinární komise. V neposlední řadě je důležitá také skutečnost, že disciplinární řád účastníka řízení není právním předpisem, který by zakládal právní povinnost správce provádět takové zpracování osobních údajů, resp. zveřejňovat osobní údaje o studentech, se kterými je nebo bylo vedeno disciplinární řízení. I kdyby se účastník řízení striktně řídil pouze disciplinární řádem, musel by podle čl. 9, který stanoví, že jednání disciplinární komise nejsou veřejná, dojít k závěru, že ani zápisy z takových jednání by neměly být veřejné.

K otázce, zda se jedná o osobní údaje, tedy zda jsou subjekty údajů identifikované nebo identifikovatelné, správní orgán uvádí, že není rozhodná skutečnost, pro kolik osob je daný subjekt údajů identifikovatelný, nebo v jakém časovém okamžiku. Rozhodující je pouze to, že v daný okamžik bylo vedeno disciplinární řízení pouze s jednou osobou určitého jména a příjmení, která studovala na NF VŠE, pro daný disciplinární přestupek, a jestliže je na základě těchto znaků identifikovatelná pro určitý počet osob, jedná se o osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. Bližší popis disciplinárního přestupku, který je obsahem zápisu (zpochybnění originality diplomových prací, seminárních prací, podvody při zkouškách nebo testech z daných předmětů, případné časové určení události), nepochybně také blíže identifikuje danou osobu. Obdobně ani skutečnost, že v dané době studovalo na fakultě více osob stejného jména, neboť tyto osoby jsou navzájem rozlišeny právě na základě dalších informací týkajících se vedení disciplinárního řízení a důvodu jeho zahájení.

Dále se správní orgán zabýval otázkou veřejnosti disciplinárního řízení a aplikovatelnosti správního řádu na disciplinární řízení vedené účastníkem řízení. Vzhledem ke skutečnostem uvedeným účastníkem řízení a na základě dostupných vnitřních prepisů účastníka řízení, ze kterých vyplývá, že jednání disciplinární komise je neveřejné, nelze usuzovat, že by samotné disciplinární řízení bylo ovládáno zásadou veřejnosti. Jedná se znova pouze o účelový a extenzivní výklad dílčích ustanovení vnitřních prepisů ze strany účastníka řízení. Dále se podle § 177 odst. 1 správního řádu základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 použijí při výkonu veřejné správy i v případě, když zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje. Správní orgán má tedy za to, že i na průběh disciplinárního řízení vedeného veřejnou vysokou školou je nutné uplatnit principy vyjádřené v § 2 až 8 správního řádu. Účastník řízení je tedy minimálně podle § 2 odst. 2 správního řádu povinen šetřit práva nabytá v dobré víře,

jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se jeho činnost dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

Při posouzení, zda došlo ze strany účastníka řízení ke spáchání deliktu trvajících či pokračujících, vycházel správní orgán z analogie trestního práva, jelikož správní řád ani jiný právní předpis neupravuje definice těchto pojmů ve správním trestání. Dle § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, se pokračováním v trestním činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhru, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Za trvajících delikt se na základě teorie považuje jednání směřující k vyvolání protiprávního stavu a jeho udržování. Ve zveřejnění jednotlivých zápisů z jednání disciplinární komise lze spatřovat prvek jednotného záměru naplňujícího stejnou skutkovou podstatu správního deliktu, stejný způsob provedení, a také souvislost v předmětu útoku, kterými byly právě osobní údaje studentů. Nelze ale opomenout blízkou souvislost časovou, kterou se rozumí několik dnů či týdnů (viz. Šámal, Púry, Rizman; Trestní zákon komentář – díl I, 6. Vydání, str. 653). V případě účastníka řízení však docházelo k jednání disciplinární komise v rozmezí několika měsíců, a to v nepravidelných intervalech, z čeho není možné tuto souvislost dovodit. Na základě těchto skutečností by se o jednání účastníka řízení dalo uvažovat pouze jako o řadě samostatných skutků správního deliktu trvajících, jehož právní následky trvaly až do doby ukončení tohoto jednání. Jelikož k odstranění těchto zápisů z internetových stránek účastníka řízení došlo až po zahájení správní řízení, nelze uvažovat o promlčení uvedeného správního deliktu. Dle názoru správního orgánu i v případě, že by se na skutek nahlíželo jako na pokračující správní delikt s jednotlivými dílčími útoky (tedy zveřejnění jednotlivých zápisů), nelze přehlédnout skutečnost, že již samotné útoky mají trvajících charakter, jelikož nedošlo pouze k jednotlivému zásahu do práva studentů, ale také k udržování tohoto stavu po celou dobu zveřejnění těchto zápisů. Z uvedeného je zřejmé, že v obou případech se promlčecí doba bude počítat vždy od ukončení tohoto protiprávního stavu, který, jak již bylo zmíněno, nastal až po zahájení řízení ze strany správního orgánu, tudíž k promlčení žádného z těchto dílčích útoků nemohlo dojít a účastník řízení je odpovědný za své jednání jako celek.

Správní orgán považuje skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil popsáním jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, a k jinému účelu pouze v mezích ustanovení § 3 odst. 6 citovaného zákona nebo na základě souhlasu subjektu údajů.

Při stanovení sankce bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto ke skutečnosti, že ze strany účastníka řízení došlo k užití osobních údajů v rozporu se zákonem u 89 subjektů údajů, dále ke skutečností, že osobní údaje byly prostřednictvím internetu zpřístupněny širokému okruhu osob a že došlo k zpřístupnění informací o disciplinárních trestech, kterých zveřejnění lze vzhledem k jejich charakteru považovat za citelnější zásah do soukromí subjektů údajů. Dále správní orgán zohlednil fakt, že předmětné zápisy byly na internetových stránkách účastníka řízení zveřejněny nepřetržitě od data jejich zveřejnění, což bylo u nejstarších zápisů až po dobu 6 let. Správní orgán současně přihlédl jako k polehčující okolnosti ke

skutečnosti, že došlo k zveřejnění osobních údajů pouze v omezeném rozsahu jméno, příjmení, popis skutku a navržený disciplinární trest. Po posouzení všech okolností případu uložil správní orgán sankci při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů, který rozhodnutí vydal, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 19. července 2010

otisk
úředního
razítka

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností